

Amnesti internešenela o Gvatemali objavljen 1980. i 1981. Posebna analiza pokazala je da je smrt dvadeset tri religijske ličnosti, od kojih je jedna bila američki državljani, dobila manje od jedne desetine novinske pažnje u odnosu na smrt poljskog sveštenika Jiržija Popjeluškog. I ovde, kao i ranije, razlika je u tome što je ovo dvadeset troje ubila država-klijent, što je njihovu smrt učinilo bezvrednom. Nasuprot tome, Popjeluškog je ubila neprijateljska, u to vreme komunistička Poljska. To je ovaj slučaj činilo *zlikovačkim* i Popjeluškog vrednom žrtvom o čemu se izveštavalo mnogo i sa velikom indignacijom, uz neprestane zahteve da se odgovornost potraži u samom vrhu.

Mitska krvoprolića

RAČAK

„Unakažena tela pronađena posle napada Srba” – najavio je *Njujork tajms* naslovom na prvoj strani, 17. januara 1999. „Kosovski Srbi masakrirali 45 seljaka” – formulisao je londonski *Sandej tajms*. A *Vašington post* – „Seljaci poklani u kosovskom masakru”.

Izveštaj *Njujork tajmsa* počinje sa „tela četrdeset pet etničkih Albanaca... nađena streljana i unakažena“, „svi obučeni u civilnu odeću“, i dodaje grozne detalje o „iskopanim očima, smrskanim glavama i jednom čoveku koji je ležao bez glave“. *London tajms* i *Vašington post*, kao i mnogi drugi, ponavljali su deo o „iskopanim očima“. *Tajms* je izabrao deo sa „obezglavljenim čovekom“, a *Post* onaj sa „smrskanim glavama“. Takođe oglasile su se sve zapadne lučonoše od Bila Klintonu („namerni nasumični zločinački akt“) do generalnog sekretara Ujedinjenih nacija – Kofija Anana („duboko zabrinut“), kao i generalni sekretar NATO Havijer Solana („sramota i gnušanje pred ovim namernim i bezosečajnim ubijanjem civila“), britanski sekretar inostranih poslova Robin Kuk („Osudujem ovaj divljački akt“) i glavni tužilac MTBJ Luiz Arbur čiji je predstavnik za štampu